stížnosti, že dispens V. K-ovi udělená neprokazuje jeho způsobilosti k opovězené jím živnosti, v zákoně opory.

Podle toho, co bylo právě uvedeno, nemůže však obstáti ani další námitka stížnosti, totiž, že vydání živn. listu pro tuto živnost bylo nepřípustným proto, že živnost V. K. není vůbec živností mechanickou, takže V. K. nemůže býti členem společenstva. Neboť úřad, když udělil V. K. dispens od průkazu způsobilosti, vycházel na základě vyjádření obch. a živn. komory z názoru, že výroba kovových součástek fotografických aparátů spadá pod oprávnění řemeslné živnosti mechanické, a došel tento názor výrazu právě tím, že úřad udělil dispens od průkazu způsobilosti za příčinou nastoupení a provozování živnosti mechanické, obmezené na výrobu kovových součátek fotografických aparátů. Bylo tedy o otázce, je-li tato výroba živností mechanickou, rozhodnuto již v řízení o žádosti za udělení dispense a bylo možno pouze v tomto řízení namítati, že oprávnění k výrobě kovových součástek fotografických aparátů není vůbec živn. oprávněním živnosti mechanické a že proto není dispens od průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti mechanické na místě. Byla-li však V. K.-ovi dispens od průkazu způsobilosti k nastoupení této živnosti přes námitky společenstvem v tomto směru vznesené jednou pravoplatně udělena a tím i o těchto námitkách s platností konečnou rozhodnuto a jsou-li dále, jak ani stížnost sama nepopírá, splněny i ostatní zákonné náležitosti, jež živn. řád v § 14 k nastoupení řemeslné živnosti požaduje, pak není zákonné normy, která by bránila, aby V. K.-ovi byl vydán živn. list pro živnost mechanickou, pokud pro ni podal průkaz způsobilosti nebo pokud mu tento průkaz byl prominut.

— — —

Na základě těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 4516.

Pozemková reforma: Vlastník zabrané nemovitosti jest povinen hraditi a předem založiti komisionelní výlohy spojené s řízením o žádosti jeho za propuštění půdy ze záboru podle § 11 záb. zák.

(Nález ze dne 14. března 1925 č. 676.)

Prejudikatura: Boh. 4085 adm.

Věc: Filip K. a Marie K. majitelé velkostatku M. proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o komisionelní výlohy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem z 8. června 1924 nařídil stpú místní řízení o žádosti st-lů za propuštění půdy dle § 11 záb. zák. a vyrozumívaje o tom st-le, dodal: »Dle § 24 min. nař. ze 3. července 1854 č. 169 ř. z. jste povinni hraditi náklady se shora uvedeným místním šetřením spojené a vyzýváte se tudíž, abyste do 3 dnů poštovní poukázkou, označenou shora uvedeným jednacím číslem, hospodářské správě stpú-u zálohou na tyto náklady zaslali částku 2000 Kč«.

Proti tomuto dodatku podávají st-lé stížnost k nss, o níž soud uvážil takto:

V daném případě jest na sporu otázka, zda výlohy spojené s místním šetřením, konaným o žádosti vlastníka zabraného majetku za propuštění půdy dle § 11 zák. záb., má nésti žadatel sám, či zda výlohy ty tvoří součást nákladů spojených s prováděním pozemkové reformy, jež zatěžují stát. Nss vyslovil již v nál. Boh. 4085 adm., že stpú jest oprávněn žádati od stran náhradu komisionálních výloh, jež mu vzešly řízením konaným v záležitosti strany, a že si také může od strany vyžádati zálohu na tyto výlohy. Na tomto náhledu setrval nss i v tomto případě, a může se tudíž dále jednati jediné o to, zda řízení prováděné za účelem zjištění, které nemovitosti propustiti jest vlastníku dle § 11 zák. záb., jest šetřením konaným v záležitosti strany.

Svrchu cit. nálezem uznal nss, že za výlohy vzešlé v záležitosti stran pokládati jest výlohy, jež vznikly úřadu v řízení o nároku vlastníka na ponechání nemovitostí historicky nebo přírodně památných dle § 20 zák. příd.

Nejinak jest tomu, jde-li o výlohy vzešlé v řízení o nároku vlastníka dle § 11 zák. záb., jehož doplněním je právě nárok vlastníkův dle § 20 zák. příd., neboť i tu jde o zjištění, které pozemky mají ve prospěch vlastníka dle jeho žádosti ze záboru býti propuštěny a jemu ponechány, tedy o úřední činnost konanou k žádosti strany a v jejím zájmu.

Nerozhodnou je okolnost, zda výrok stpú-u je povahy konstitutivní či deklarativní, na kterémžto rozeznávání staví stížnost své námitky, neboť rozhodným je jedině, jde-li o záležitost strany či nikoliv. Nepřípadnou je rovněž námitka, že výlohami řízení nemůže býti zatěžován vlastník, jemuž se majetek odnímá, neboť řízení dle § 11 zák. záb. nemá za účel odnětí zabraného majetku, nýbrž vybavení určité části jeho ze záboru, jež nesporně se děje v zájmu vlastníka.

Stížnost je tedy bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

č. 4517.

Pozemková reforma: O komisionelních útratách — věty jako při Boh. 4085 a 4516 adm.

(Nález ze dne 14. března 1925 č. 678.)

Věc: Albert kníže Th. v Ř. (adv. Dr. Frt. Wien-Claudi z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) o náklady komisionelního šetření.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: St-l požádal stpú, aby mu na základě §§ 3 a) a 11 záb. zák. a § 20 příd. zák. byly vyloučeny a ze záboru propuštěny nemovitosti v žádostech blíže označené. Stpú ustanovil o žádostech těch místní šetření na dny 23. června 1924 a 18. srpna 1924, a uvědomil o tom st-le výnosy z 31. května 1924 a 19. července 1924 s tímto dodatkem: Dle § 24 min. nař. z 3. července 1854 č. 169 ř. z. jste povinen hraditi náklady spojené s uvedeným místním šetřením, a vyzýváte se tudíž, abyste do 3 dnů poštovní poukázkou (resp. přiloženou složenkou) zálohou na tyto náklady zaslal obnos v prvním případě 800 Kč a v druhém 1000 Kč.